

Sygn. akt I C 211/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa P. W., T. W.,

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powodów P. W. i T. W. kwoty po 10.500 zł (dziesięć tysięcy pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2014 roku do dnia zapłaty lecz za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty nie większymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

II zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3.767 zł (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 484,86 zł (czteryście osiemdziesiąt cztery złote 86/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 211/15

UZASADNIENIE

Powodowie P. W. i T. W. domagali się zasądzenia od pozwanego kwot po 10.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazali, że dochodzona pozwem kwota stanowi należne im odszkodowanie za uszkodzenie należącego do nich pojazdu marki M. (...) klasa S. Powodowie posiadali u pozwanego ubezpieczenie Autocasco w wariantcie „serwis”. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił im łącznie kwotę 5.928,28 zł, co w ich ocenie jest kwotą znacznie zaniżoną (k. 2-3)

Pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że łączyła go z powodami umowa ubezpieczenia w wariantcie warsztat. Uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił powodom kwotę 5.928,28 zł tytułem należnego im odszkodowania. Ponieważ

powodowie nie przedłożyli faktur za naprawę pojazdu pozwany wyliczył wartość odszkodowania według wariantu „wycena”. W ocenie pozwanego wypłacenie tej kwota wypełniło w całości jego zobowiązania z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia (k. 26-27).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 sierpnia 2014r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do powodów pojazd marki M. (...) klasa S o nr rej. (...). Powodów z pozwanym łączyła umowa ubezpieczenia Autocasco w wariantcie „warsztat”. Do umowy tej zastosowanie mają Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Autocasco. Powodowie w dniu 20.08.2014r. zgłosili szkodę pozwanemu.

(bezsporne; akta szkody 2014-33- (...); ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Autocasco – k. 34-38)

Pozwany w toku likwidacji wypłacił powodowi kwotę 5.928,28 zł.

(bezsporne)

Koszt naprawy pojazdu wyliczony w oparciu o opisany w ww. Ogólnych Warunkach Umowy wariant „warsztat” z uwzględnieniem stawki roboczogodziny ustalonej na poziomie średnim w regionie wynoszącej 115 zł netto i z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych oraz dwóch dostępnych części alternatywnych o potwierdzonej jakości sygnowanych znakiem (...) (tj. reflektorów ksenonowych) wyniósłby 28.556,17 zł brutto. Wartość pojazdu po naprawie z uwzględnieniem części nowych nie ulegnie zwiększeniu. Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami Q i O w tym części o tzw. „porównywalnej jakości” nie gwarantuje przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Wartość pojazdu po naprawie z użyciem nowych części nie ulegnie zwiększeniu.

(dowód: opinia biegłego J. B. – k. 63-87)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powoda i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwość nie była w toku procesu kwestionowana. Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego, która została uznana za należyte uzasadnioną i logiczną, w związku z czym Sąd w całości poparł zawarte w niej wnioski. Opinia ta ostatecznie nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Co do zasady stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny. Ocena zasadności powództwa sprowadzała się natomiast do rozstrzygnięcia wysokości odszkodowania należnego powodowi.

Przedmiotową sprawę należało rozpoznać w oparciu o art. 805 k.c. Zgodnie z tym przepisem, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.p.c.).

Z kolei zgodnie z art. 384 §1 k.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy. W razie gdy posługiwanie się wzorcem jest w stosunkach danego rodzaju zwyczajowo przyjęte, wiąże on także wtedy, gdy druga strona mogła się z łatwością dowiedzieć o jego treści. Nie dotyczy to jednak umów zawieranych z udziałem konsumentów, z wyjątkiem umów powszechnie zawieranych w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego (§ 2).

Ustalenie odszkodowania w przypadku zaistnienia szkody częściowej w wariantcie „warsztat” (bezsporne) regulował § 24 ust. 5 OWU, który w przypadku braku udokumentowania fakturami naprawy pojazdu lub na wniosek właściciela

pojazdu umożliwił ubezpieczycielowi podjęcie decyzji co do ustalenia odszkodowania według zasad określonych dla wariantu „wycena”, tj. wyceny sporządzanej przez samego ubezpieczyciela z możliwością pomniejszenia cen części zamiennych o określony procent w zależności od wieku pojazdu.

W ocenie Sądu uzależnianie wypłaty odszkodowania ustalonego według zasad korzystniejszych dla ubezpieczonego (tj. według wariantu „warsztat”) od uprzedniego przedstawienia rachunków lub faktur jawi się jako działanie sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszające interes konsumentów (art. 385¹ §1 kc). Wypłaty należnego odszkodowania nie można bowiem uzależnić od wcześniejszej naprawy pojazdu, ponieważ odszkodowanie należy się niezależnie od faktu naprawienia pojazdu. Przesłanką powstania roszczenia o odszkodowanie jest bowiem zaistnienie wypadku ubezpieczeniowego przewidzianego w zawieranej przez strony umowie (art. 805 §1 kc).

Stosowanie praktyk uzależniających wypłatę odszkodowania od uprzedniej naprawy pojazdu, bądź uprzedniego zakupu części zakwalifikowanych do naprawy i przedłożenia stosownych rachunków lub faktur VAT a także pozostawienie ubezpieczycielowi dowolności w podejmowaniu decyzji co do przyjęcia metody wyliczania odszkodowania w przypadku nie przedstawienia stosownych rachunków i faktur za naprawę pojazdu prowadziłoby w niektórych sytuacjach do unikania przez ubezpieczających wypłaty odszkodowania w ogóle. Wszak nierzadko zdarzają się sytuacje, gdy ubezpieczony nie ma odpowiednich środków na naprawę pojazdu i naprawę taką planuje po uzyskaniu odszkodowania należnego mu z tytułu zawarcia z ubezpieczającym umowy. Nie można też zmuszać ubezpieczonego do naprawy pojazdu w konkretnym warsztacie, albowiem decyzja ta należy wyłącznie do niego. Nic wszak nie stoi na przeszkodzie, aby ubezpieczony naprawiał swój samochód w serwisie (...), bądź warsztacie stosującym stawki za roboczogodzinę znacznie wyższe niż średnie stawki przyjęte w regionie na którego terenie działa jednostka ubezpieczającego. W tym jednak wypadku naprawa byłaby finansowana częściowo z odszkodowania wypłaconego mu od ubezpieczającego i w pozostałej części ze środków własnych. W niniejszej sprawie powód dobrowolnie i za zgodą pozwanego opłacał wyższą składkę ubezpieczeniową tylko z tego powodu, aby razie zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego otrzymać odszkodowanie wyliczone według zasad przewidzianych dla wariantu dla niego korzystniejszego. Wypadek taki zaistniał a tym samym odszkodowanie powodowi się należy.

W świetle niekwestionowanej ostatecznie opinii biegłego, koszt naprawy pojazdu powodów ustalony z uwzględnieniem wariantu „warsztat” wyniósł 28.556,17 zł brutto. Po uwzględnieniu kwoty już wypłaconej w toku postępowania likwidacyjnego (tj. 5.928,28 zł) do zapłaty przez pozwanego na rzecz powodów pozostaje w dalszym ciągu łączna kwota 22.627,89 zł. Ponieważ powodowie domagali się zapłaty na swoją rzecz kwot po 10.500 zł, kwoty te należało - w oparciu o ww. przepisy, łączącą strony umowę oraz art. 321 kpc - zasądzić jak w pkt I wyroku.

Od kwot tych należało zasądzić – zgodnie z żądaniem - odsetki ustawowe (art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.) od dnia 20.09.2014r. do dnia zapłaty. Szkoda została bowiem zgłoszona w dniu 20.08.2014r. (por. akta szkody), zaś termin 30 dniowy na wypłatę odszkodowania upływał w dniu 19.08.2014r.

W punkcie III wyroku orzeczono w oparciu o art. 98 §1 kpc o kosztach procesu. Ponieważ powodowie wygrali sprawę w całości, należało zasądzić na ich rzecz od powoda poniesione przez nich koszty procesu do których należało zaliczyć: 1050 zł opłaty od pozwu, 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 300 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego (łącznie 3.767 zł).

O poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach w kwocie 484,86 zł orzeczono po myśli art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 §1 kpc nakazując ściąganie ich od pozwanego (pkt III).

/-/ SSR Piotr Żywicki